

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Methodus S. Ignatii De Loyola Ducens Animam ad Perfectionem per Exercitia Spiritualia

Vatier, Antoine

Dilingæ, 1689

III. De Vocatione ad Statum Religiosum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60263](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60263)

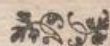
Meditatio.

De Vocatione ad Statum Religiosum.

Oratio preparatoria ordinaria.

I. PRÆLUDIUM. Locum animo meo obversari faciam jucundissimum, ab omni mundana intemperie penitus immunem, instructum omni earum rerum apparatu, quas Anima, salutis suæ cupida, ad plenissimam tranquillitatem desiderare potest. Et isthic me deo collocatum coram DEO meo, Sancto item Religiosi mei Ordinis Auctore, & Cælestioribus Alumnis, Cælo jam assertis.

II. PRÆLUDIUM. Petam illustrari à DEO salutari notitiâ felicitatis illius maximæ, quam ut obtinerem, à DEO in sacram hanc familiam vocatus sum; rerum item, quas à me idem summus hic Benefactor meus exigit; & instrumentorum denique, quæ velut adjumenta pertingendi ad præfixum mihi finem liberaliter suggestit. Tum voluntatis ad hæc omnium piam affectionem ut dignetur addere, rogabo.

I. PUNCTUM.

Quem in finem DEVS homines ad
Statum Religiosum soleat vocare?

Consideranda.

Cū creāset DEUS homines, ut beati fierent, & inter hos Christianis, ante reliquos omnes, singularia quædam ad salutem suam adjuncta indulisset, ex ipsis quoque fidelibus quosdam præ cæteris elegit, quibus cū liberaliùs, quàm reliquæ Christianorum hominum plebi se vellet exhibere, ad Religiosam illos Familiam quamdam invitavit, ut illic & faciliùs, & per actus quosdam excellentiores salutem suam operarentur. Et hæc tandem vivendi ratio est, quæ Beneficia & favores Divinos omnino, præ omni alio hominum genere, complectitur peculiare, quibus ad gradum gloriæ prorsus excellentem promovetur, qui studiosè illis utitur. Primùm quidem, quia triplicis Voti beneficio magna salutis impedimenta, honores intellige, voluptates, divitias, & propriæ voluntatis liberum in sua omnia Dominatum, procul submovet; deinde quia Constitutionum Religiosarum operâ saluberrimè in illarum rerum usu coërcentur, quæ cū sustentandæ
huic

huic vitæ necessariæ sint, facilè in animam ipsum nescio quod sibi violentum imperium arrogarent, perniciosissimum profectui nostro, nisi modestissimè usurpentur. Et denique, quia instrumenta exhibet aptissima, ad magna in omni virtutum exercitio incrementa; ea verò in triplici potissimùm genere versantur.

Primum interna quædam animi dona complectitur, lumina videlicet, quibus intellectus Divinitus illustratur; Divini instinctus, quibus impellitur ad omne bonum voluntas; & sensibiles demùm consolationes, quibus infirmitas animæ pars quandoque recreari solet. Porro ea est in universum gratiarum istarum ratio, ut quando Religiosis Hominibus indulgentur, omnem cum illis, qui in sæculari vita concesserunt, comparisonem superent. In secundo genere dona exteriora sunt, magna ad omnium virtutum genus adminicula: hæc ferè sunt Religiosæ Leges, consuetudines, paternæ Superiorum cura, plenæ pulcherrimis virtutum exemplis familiæ, occasiones exercendæ Sanctitatis ab externis subinde oblatae, frequens Sacramentorum usus, Professio Religiosa, unicuique omnis quasi probitatis compendium, Religiosus Habitus, Verbum Divinum, ad virtutum omnium disciplinam perita instructio, quæ

dulcissima Religionis, procul omni rerum temporalium curâ, quas in sacris familiis, quoad necessariæ sunt, habent omnes, quin vel curam de illis, vel cogitationem etiam ullam admittant. Tertium genus ipsæ occupationes Religiosæ Vitæ faciunt; quæ omnes, vel ex natura sua sanctæ sunt, ut est meditari, recitare consuetas preces, legere pia, colloqui de rebus sanctis &c. vel ejusmodi saltem sunt, ut obedientiæ vel charitatis beneficio, earundem virtutum obtineant meritum, ex quarum motivis exercentur, id quod de illarum quoque virtutum sentiendum est præmio, quarum actus interiores facillimè inter Religiosa negotia exercentur.

Atque ita facile est concludere, cum tot ad beatissimum finem nostrum peculiaribus omnino adjumentis instructa sit Religiosa vivendi ratio, quàm singularis erga illum DEI Domini nostri sit benevolentia, quem ad modum serviendi DEO tam arduum invitare dignatus est. Ea verò Divini Numinis liberalitas mihi obtigit præ tot millenis aliis, qui majorem utique ex tam pretioso munere quæstum fuissent facturi, quàm ignavus ego faciam.

Affectus.

1. Ardua vocationis meæ astimatio. 2.

E

Gra-

Gratitudo erga Divinam Liberalitatem. 3. Fa-
 teri magnam in me præviam tanto Beneficio
 indignitatem. 4. Confusio ob enormem in-
 grati erga tantum Benefactorem animi igna-
 viam. 5. Amor Divinæ Bonitatis. 6. Con-
 fidentia de Divino auxilio. 7. Gaudium li-
 quidissimum ex eo natum, quòd vitæ ratio-
 nem tam salutarem animæ meæ teneam. 8.
 Desiderium utendi sedulò tam præstantibus
 profectûs mei instrumentis. 9. Detestabor
 infelicissimam Religiosorum cœcitatem, qui
 se malis illis, ex quibus Religionis suæ benefi-
 cio extracti sunt, ultro rursùm implicant. 10.
 Deplorabo miserabilem illorum inertiam, qui
 tot ad salutem suam adjumenta, intolerabili
 segnitie, perire sibi sinunt, nec fructum inde
 quem possent, quémque DEUS exigit, faciunt.

II. PUNCTUM.

Ad quid DEUS Religiosos ob-
 stringat?

Consideranda.

Præter communia fidelibus omnibus præ-
 cepta obligat Religiosos DEUS ad Votorum
 Regularum, & Consuetudinum Instituti-
 onem Religiosam Observantiam. Hunc enim
 finem ex mundanis illos vanitatibus exem-
 ptum

ut Servatoris nostri Consilia sectantes, modum vivendi ita contrarium illi, quem Mundus amplectitur, teneant, ut aversati id, quod vanus Mundi spiritus desiderat, illud ambient sollicitè, quod ipse omni studio à se amolitur: mori nimirum Mundo eos desiderat, omnemque de honoribus, deliciis & opibus sensum, siquidem vanitatem sapiat, abijcete. Cetera ita eorum arbitratio concessit usui, ut ad illa tamē eligenda semper invitet, quæ pro Instituti sui peculiari quisque Geniō, ad augendam Divinam Gloriam magis videbit idonea, ea conditione, ut, quidquid Divini Amoris studio sponte, vel obligatus quisque fecerit, id ad Beatitudinis suæ incrementum accedat, seu autem æternæ vindictæ fiat, si quid severius prohibitum commiserit, atque ita cum meritorum, vel peccatorum cumulo felicitas simul, vel æterna crescat calamitas.

Affectus.

1. Plenissime in hac DEI nobis impetrantis voluntate acquiescere.
2. Gratitude erga infinitam DEI Bonitatem, quæ, ut felicissimum sui Amorem à nobis obtineret, etiam vindices, nisi attaremus, pœnas minari voluit.
3. Execrari manifestam illorum impietatem, quæ ne in DEI quidem Domo mali esse horrent.
- 4.

B 2

De

Detestari, quidquid hac me infelicitate potest implicare. 5. Precari studiosissimè, ut tam infaustam à me pestem avertat bonus DEUS. 6. Propositum, circumspicius deinceps vivendi. 7. Desiderabo totus DEI mei esse, pro eo, ac vitæ meæ, quam ago, sanctæ Rationes exigunt. 8. Confidentia in auxiliatrice DEI manu, quæ sperari debet, amotura clementissimè extremæ pernicii meæ occasiones.

III. PUNCTUM.

Quæ Media Religiosis suppetant, ad consequendum finem suum?

Consideranda.

Quæ faciunt, ut ad eminentem in Cælesti gloria eleventur Religiosi homines, vitæ omnem virtutis normam integerrimæ actiones sunt, susceptæ ex domesticarum legum consuetudinum placitis. Hoc ergo unicuique illorum esto negotium, hæc curarum summa, se totos, vitamque omnem, promovendæ ex profecti sui genuinò Spiritu Divinæ Gloriæ integerrimè consecrent, non imixti secularium negotijs, nisi quoad illud augendo Divini Nominis honori & Gloriæ secundùm Ordinis rationes noverint expedire. Neque alium

vitæ & animi bonorum usum licere putent, nisi quem ad Religionis suæ Leges exactum sciunt; quare nulla omnino rerum sit, necesse est, quæ aliquem ab illis amorem mereatur, nisi quantum ad virtutis profectum est idonea.

Affectus.

1. Grandis occupationum Ordini meo propriarum æstimatio, quandoquidem illæ sunt, quæ, ut propior DEO meo fiam, unice efficiunt. 2. Amor Immensæ Bonitatis, quæ pro mercede inæstimabili non nisi facillima à me exigit. 3. Desiderium observandi exactissime, quidquid Ordinis mei leges præcipiunt. 4. Animus ad omnia, quæ sancta Obedientia imperaverit, indifferens. 5. Desiderium perseveranter illa sectandi, quæ in perfectionis religiosæ studiò adjumento esse possunt. 6. Decretum animi firmissimum, vivendi deinceps, ut Religiosum planè decet; indignas omni æstimatione habendi vanissimas mundi vanitates, æstimando sola illa, quæ sapientissimò Instituti mei judiciò verè bona sunt, quales sunt, quæ professionis meæ propriæ sunt, virtutes.

COLLOQUIUM. Agam gratias Servatori meo, cujus pretiosissimo Sanguini Vocationem, tam mihi salutarem, debeo. Æstimabo amorem hunc, & me vicissim Ipsi consecrabo totum, in-

staurando prima Ordinis mei Vota ; cum ar-
denti desiderio, amandi ipsum, & que pro insti-
tuti mei rationibus integerrimè serviendi.

Compendium Meditationis.

De Vocatione ad Statum Religiosum.

Oratio Præparatoria.

I. PRÆLUDIUM. In amabili quodam & ju-
cundissimò locò me sistam coram DEO, Fun-
datore, & cæteris Sanctis Religionis meæ.

II. PRÆLUDIUM. Petam à DEO gratiam
cognoscendi finem Religiosi hominis, obliga-
tiones item, & adjumenta eò, quò tendit, pertine-
gendi, ac constantem ad hæc omnia mentis
meæ affectum.

I. PUNCTUM. Vocat DEUS ex Fidelibus
aliquos ad Religiosam vitam, ut eam sectando
& faciliùs salvi fiant, & ad excellentiorem
Cælo Gloriam extollantur. Eâ de re à maximè
illos salutis impedimentis eximit, moderatur
rerum vitæ necessariarum usu, internis eos gra-
tias, externisque ad summam vitæ integritatem
adjumentis instruit, & sanctissimis omnem co-
rum vitam Actionibus occupat. Hæc omnia
quantacunque sunt, Divinæ Beneficentiæ mu-
nera, obtigerunt mihi,

II. PUNCTUM